Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed monthly academic research journal
ISSN: 3049-0723 (Online)
3107-7781 (Print)

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Monthly Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor3.5 Multidisciplinary International

Issue DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026

Available online at: www.tamilmanam.in

Vol. 12 No. 03 (2026): August 2026, p567-580| *Original Research Paper*

சிற்பமும் ஓவியமும் சங்கமிக்கும் புடைப்பு ஓவியக் கலை: சங்ககாலம் முதல் சமகாலம் வரை அதன் வரலாறு, அழகியல் மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளம் – ஓர் ஆய்வு

The Art of Emboss Painting where Sculpture and Painting Converge: Its History, Aesthetics, and Cultural Identity from the Sangam Era to Contemporary Times – A Study

முனைவர். கோ. உப்பிலி சீனிவாசன்,

உதவிப் பேராசிரியர், நூலகத்துறை (கலை, அறிவியல், மானுடவியல் மற்றும் கல்வியியல் துறை),

சாஸ்த்ரா நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

Dr. G. Uppili Srinivasan*,

Assistant Professor, Knowledge Resource Centre (School of Arts, Sciences, Humanities and Education), SASTRA Deemed University, Thanjavur. Email: uppilisrinivasan@exam.sastra.edu

முனைவர். எஸ். பிருந்தா,

உதவிப் பேராசிரியர், கல்வியியல் துறை (கலை, அறிவியல், மானுடவியல் மற்றும் கல்வியியல் துறை),

சாஸ்த்ரா நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

Dr. S. Brindha,

Assistant Professor, Department of Education (School of Arts, Sciences, Humanities and Education), SASTRA Deemed University, Thanjavur. Email: brindhapsych@src.sastra.edu

Article history
Received: 20-07-2026
Revised: 01-08-2026
Accepted: **06-08-2026**
Published on: **20-08-2026**

*Corresponding Author Email: *uppilisrinivasan@exam.sastra.edu*

Abstract: Emboss painting is a unique artistic form that integrates the three-dimensional nature of sculpture with the visual expression of painting to record history, culture, religion, social lifestyle, and human emotions. The primary objective of this study is to connect the origin and evolution of this artistic tradition with the long cultural history of Tamil society. This study analyzes relief forms found across various artistic expressions from the Sangam period to the contemporary era, focusing on their themes, structure, technology, artistic elegance, and symbolic significance. Key areas of this research examine how nature, heroism, divine worship, royal lineage, and daily life were visually portrayed in ancient artistic culture, and how these representations transformed over time. In particular, relief forms featured in temples, monuments, architectural structures, and modern art creations are approached through a comparative lens. It also explains how lines, shapes, depth, movement, composition, materials, and decorative elements shape the aesthetic quality of Emboss painting. Furthermore, this study emphasizes that relief art serves not merely as a decorative medium, but as a visual archive transmitting a society's memories, beliefs, lifestyles, and cultural identities across generations. Expressions of contemporary relief art born from the fusion of tradition and modernity are also taken into consideration. Through this, the study attempts to bring to light the historical continuity, artistic character, aesthetic value, and cultural significance of relief art from an integrated perspective.

Keywords: *Emboss painting; Sculptural Art; Painting; Aesthetics; Cultural Identity.*

© 2014 The Author(s). This open access article is distributed under a Creative Commons Attribution (CC-BY) license

ஆய்வு சுருக்கம்

"புடைப்பு ஓவியம் பேசும் மொழி மௌனமானது; ஆனால் அது சொல்லும் வரலாறு தலைமுறைகள் கடந்து ஒலிக்கிறது."

புடைப்பு ஓவியக் கலை என்பது சிற்பத்தின் முப்பரிமாணத் தன்மையையும் ஓவியத்தின் காட்சியியல் வெளிப்பாட்டையும் ஒருங்கிணைத்து வரலாறு, பண்பாடு, சமயம், சமூக வாழ்வியல் மற்றும் மனித உணர்வுகளைப் பதிவு செய்யும் தனித்துவமான கலை வடிவமாகும். இக்கலை மரபின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சியைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் நீண்டகாலப் பண்பாட்டு வரலாற்றுடன் இணைத்துப் பார்ப்பதே இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கமாகும். சங்ககாலம் தொடங்கி சமகாலம் வரையிலான பல்வேறு கலை வெளிப்பாடுகளில் காணப்படும் புடைப்பு வடிவங்கள், அவற்றின் கருப்பொருள், உருவ அமைப்பு, தொழில்நுட்பம், கலைநயம் மற்றும் குறியீட்டுப் பொருண்மை ஆகியவை இவ்வாய்வில் ஆராயப்படுகின்றன.

பண்டைய கலைப்பண்பாட்டில் இயற்கை, வீரச்செயல்,தெய்வவழிபாடு, அரச மரபு, அன்றாட வாழ்வியல் போன்றவை எவ்வாறு காட்சிப்படுத்தப்பட்டன என்பதும், காலப்போக்கில் அவை எவ்வாறு மாற்றமடைந்தன என்பதும் ஆய்வின் முக்கியப் பகுதிகளாக அமைகின்றன. குறிப்பாக கோயில்கள், நினைவுச் சின்னங்கள், கட்டடக் கலைப்பரப்புகள் மற்றும் நவீனக் கலைப் படைப்புகளில் இடம்பெறும் புடைப்பு வடிவங்கள் ஒப்பீட்டு நோக்கில் அணுகப்படுகின்றன. புடைப்பு கலையில் பயன்படுத்தப்படும் கோடு, வடிவம், ஆழம், இயக்கம், அமைப்பு, பொருள் மற்றும் அலங்காரக் கூறுகள் அதன் அழகியல் தன்மையை எவ்வாறு உருவாக்குகின்றன என்பதும் விளக்கப்படுகிறது. மேலும், புடைப்பு கலை வெறும் அலங்காரப் பொருளாக மட்டுமல்லாமல், ஒரு சமூகத்தின் நினைவுகள், நம்பிக்கைகள், வாழ்வியல் முறைகள் மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளங்களைத் தலைமுறைகளுக்குக் கடத்தும் காட்சிப் பதிவாக விளங்குகிறது என்பதை இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகிறது. மரபு மற்றும் நவீனத்துவத்தின் இணைவால் உருவாகும் சமகாலப் புடைப்புஓவியக் கலை வெளிப்பாடுகளும் கருத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. இதன் மூலம் புடைப்பு கலையின் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி, கலைப்பண்பு, அழகியல் மதிப்பு மற்றும் பண்பாட்டு முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைந்த பார்வையில் வெளிக்கொணர இவ்வாய்வு முயல்கிறது.

முக்கியச் சொற்கள்: புடைப்பு கலை; சிற்பக்கலை; ஓவியக்கலை; அழகியல்; பண்பாட்டு அடையாளம்.

அறிமுகம்

புடைப்பு ஓவியக் கலை என்பது சமதளப் பரப்பில் உருவாக்கப்படும் காட்சிக்கு உயர்வு, ஆழம், அடுக்கு மற்றும் முப்பரிமாணத் தோற்றம் அளித்து அதனை உயிரோட்டமிக்க காட்சியாக மாற்றும் கலைநுட்பமாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். ஓவியத்தின் கோடு, வண்ணம், வடிவமைப்பு ஆகியவற்றுடன் சிற்பத்தின் உயர்வு–தாழ்வு, உருவ அமைப்பு, பரப்பளவு மற்றும் நிழல்–ஒளி விளைவு ஆகியவை இணையும் போது தனித்துவமான காட்சியியல் அனுபவம் உருவாகிறது. எனவே, புடைப்பு ஓவியம் என்பது ஓவியத்திற்கும் சிற்பத்திற்கும் இடையே அமைந்துள்ள ஒரு

கலைப்பாலமாகக் கருதத்தக்கது. குறிப்பாகத் தஞ்சாவூர் ஓவிய மரபில் புடைப்பு வேலைப்பாடு, தங்கத் தகடு, கற்கள் மற்றும் உயர்த்தப்பட்ட அலங்காரப் பகுதிகள் இணைந்து முப்பரிமாணத் தோற்றத்தை உருவாக்குகின்றன.

புடைப்பு ஓவியத்தின் தோற்றமும் தொடக்கநிலையும்

தமிழரின் கலை மரபை ஆராயும்போது ஓவியமும் சிற்பமும் தனித்தனியான கலைகளாக மட்டும் இல்லாமல், கட்டடம், வழிபாடு, விழா, அரச மரபு மற்றும் அன்றாட வாழ்வியலோடு இணைந்த காட்சிக் கலையாக வளர்ந்திருப்பதை அறிய முடிகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் ஓவியம் குறித்த செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. நற்றிணை மற்றும் மதுரைக்காஞ்சி போன்ற நூல்கள் ஓவியர்களையும் அவர்களின் கலைத்திறனையும் குறிப்பிடுகின்றன; நற்றிணையில் ஓவியர்கள் “ஓவமக்கள்” எனக் குறிப்பிடப்படுவதுடன், ஓவியத் தூரிகைக்கு “துகிலிகை” என்ற பெயரும் வழங்கப்பட்டதாகத் தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகத்தின் பாடத்தகவல் குறிப்பிடுகிறது. அதேபோல், அரண்மனைகள், இல்லங்கள் மற்றும் பொது இடங்களில் ஓவியங்கள் இடம்பெற்றிருந்தன என்பதற்கும் இலக்கியச் சான்றுகள் உள்ளன. பாண்டிய மன்னனின் அரண்மனையில் ஓவியங்கள் நிறைந்த அறை “சித்திரமாடம்” என அழைக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதன் மூலம் சங்ககாலத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஓவியம் வெறும் அலங்காரச் செயலாக இல்லாமல், காட்சிப் பதிவு மற்றும் பண்பாட்டு வெளிப்பாட்டின் ஒரு முக்கிய ஊடகமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை உணர முடிகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் ஓவியக் கலைக்கான சான்றுகள்

சங்கப் பாடல்களில் ஓவியக்கலை தொடர்பான செய்திகள் இடம்பெறுவது இவ்வாய்வுக்கு முக்கியமான இலக்கிய அடித்தளமாக அமைகிறது. குறிப்பாக நற்றிணை, அகநானூறு, புறநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி போன்ற இலக்கியங்களில் ஓவியம், ஓவியர், காட்சிப்படுத்தல் மற்றும் கலை உணர்வு தொடர்பான குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. சங்ககால ஓவியங்கள் காதல், போர், இயற்கை, மனித உணர்வு போன்ற வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை காட்சிப்படுத்தியிருக்கலாம் என்பதற்கான ஆய்வுகளும் உள்ளன. நற்றிணை தொடர்பான சான்று குறிப்பாகப் பயன்படக்கூடியது. ஓவியர்களை “ஓவமக்கள்” எனக் குறிப்பிடுவதும், ஓவியத் தூரிகையை “துகிலிகை” எனக் குறிப்பிடுவதும் அக்காலத்தில் ஓவியம் ஒரு முறையான கலைத் தொழிலாக இருந்ததைக் காட்டுகின்றன.

மேலும், சிலப்பதிகாரம் மற்றும் மணிமேகலை போன்ற காப்பியங்களிலும் ஓவியக்கலை குறித்த செய்திகள் தொடர்ந்து வருகின்றன. இதனால் சங்ககாலத்திலிருந்து பிற்காலத் தமிழ் இலக்கியம் வரை ஓவியம் பற்றிய கலைச்சிந்தனை தொடர்ச்சியாக இருந்துள்ளது என்பதை ஆய்வு செய்ய முடிகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் “புடைப்பு ஓவியம்” என்ற இன்றைய தொழில்நுட்பப் பொருளில் நேரடியான சான்றுகளைத் தேடுவதைக் காட்டிலும், ஓவியம், உருவாக்கம், காட்சிப்படுத்தல், சிற்பம், கலைஞர், பொருள் மற்றும் கலைநயம் ஆகிய கருத்துகளைத் தேடுவது வரலாற்று

ரீதியாகப் பொருத்தமான அணுகுமுறையாகும். சங்ககாலச் சிற்பங்களுக்கான உறுதியான பொருள்சார் சான்றுகள் குறைவாக இருப்பதற்கு, அக்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட சில பொருட்கள் அழிந்துபோகக்கூடிய தன்மை கொண்டிருந்ததும் ஒரு காரணமாகக் கூறப்படுகிறது.

புடைப்பு கலையின் வரலாற்று வளர்ச்சி

சங்ககாலத்தின் இலக்கியக் காட்சிப் பாரம்பரியம் பிற்காலங்களில் கட்டடம் மற்றும் சிற்பக்கலையுடன் மேலும் நெருக்கமாக இணைந்தது. குறிப்பாக பல்லவர் காலத்தில் கற்பாறைச் செதுக்குக் கலையும் புடைப்புச் சிற்பமும் மிகுந்த வளர்ச்சியை அடைந்தன. மாமல்லபுரத்தில் காணப்படும் பிரம்மாண்டமான பாறைப் புடைப்புகள் இதற்குச் சிறந்த சான்றுகளாகும். மனிதர்கள், முனிவர்கள், விலங்குகள், தெய்வ உருவங்கள் மற்றும் இயற்கைக் கூறுகள் ஒரே காட்சிப் பரப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் கதை, சமயம், இயற்கை மற்றும் மனித வாழ்வு ஆகியவை ஒரே காட்சிக்குள் இணைக்கப்பட்ட கலைமுறை தென்படுகிறது. புடைப்பு ஓவியத்தின் நவீன வளர்ச்சி பிற்காலத்தில் ஓவியமும் புடைப்பும் இணைந்த கலை வடிவங்கள் புதிய பொருட்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களுடன் வளர்ந்தன. குறிப்பாக தஞ்சாவூர் ஓவியத்தில் உயர்த்தப்பட்ட அலங்காரப் பகுதிகள், தங்கத் தகடு, கற்கள் மற்றும் வண்ணங்கள் இணைந்து தனித்துவமான புடைப்பு விளைவை உருவாக்குகின்றன. இம்மரபு சமகாலத்திலும் கலைஞர்களால் தொடரப்படுகிறது; பாரம்பரிய முறைகளுடன் புதிய வடிவமைப்புகள், தனிப்பயன் படைப்புகள் மற்றும் 3D புடைப்பு நுட்பங்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சமகாலத்தில் புடைப்பு ஓவியம் கலைக்கூடங்களிலும் மட்டுமல்லாமல், கைவினைப் பயிற்சிகள், கல்வி நிறுவனங்களின் கலைப் பயிற்சிகள், தனிப்பட்ட கலைப் படைப்புகள் மற்றும்

Dr. G. Uppili Srinivasan et al, *Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies* 2026, Vol. 12 No. 03 (2026): August 2026,
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.45

அலங்காரக் கலைப் பொருட்கள் போன்ற பல தளங்களிலும் காணப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, சமகாலக் கலைஞர்களைப் பொறுத்தவரை, புடைப்பு ஓவியம் ஒரே ஒரு கலைஞர் மரபுக்குள் மட்டுப்படாமல் பல கைவினைக் கலைஞர்கள், தஞ்சாவூர் ஓவியக் கலைஞர்கள், கலை ஆசிரியர்கள் மற்றும் பயிற்சியாளர்களால் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்படுகிறது.

ஆய்வுக்கான முக்கியக் கருத்து

இதனால், "புடைப்பு ஓவியம்" என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் திடீரென தோன்றிய தனிக்கலை அல்ல; தமிழரின் நீண்டகாலக் காட்சிக் கலை மரபில் ஓவியம், சிற்பம், கட்டடம், அலங்காரம் மற்றும் கைவினை ஆகியவற்றின் பரஸ்பரத் தொடர்புகளால் பல்வேறு வடிவங்களில் வளர்ந்த கலை வெளிப்பாடு என்ற கருத்தை இவ்வாய்வு முன்வைக்கலாம். சங்க இலக்கியங்கள் ஓவிய மரபுக்கான இலக்கிய அடித்தளத்தை வழங்குகின்றன; பல்லவர்–சோழர் கால நினைவுச் சின்னங்கள் புடைப்புச் சிற்பத்தின் பொருள்சார் வளர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றன; தஞ்சாவூர் ஓவிய மரபு புடைப்பு மற்றும் ஓவியத்தை ஒருங்கிணைத்த நுட்பமான வடிவத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது; சமகாலக் கலைஞர்கள் இம்மரபை புதிய பொருட்கள், வடிவமைப்புகள் மற்றும் கற்பித்தல் முறைகளுடன் தொடர்ந்து புதுப்பித்து வருகின்றனர்.

செவ்வியல் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஓவியக்கலை (நற்றிணை முதல் மணிமேகலை வரை – பாடல் மேற்கோள்களுடன் ஓர் ஆய்வு)

தமிழரின் கலை மரபு என்பது வெறும் அழகுணர்வை வெளிப்படுத்தும் ஒரு முயற்சி மட்டுமல்ல; அது சமூக வாழ்வு, இயற்கை, சமயம், காதல், வீரியம், கட்டடக்கலை மற்றும் பண்பாட்டு நினைவுகளைப் பதிவு செய்யும் காட்சிமொழியாகவும் விளங்குகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் "ஓவம்", "ஓவியம்", "ஓவச் செய்தி", "ஓவ மாக்கள்", "துகிலிகை" போன்ற சொற்கள் இடம்பெறுவது, அக்காலத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஓவியக்கலை தனித்த கலைத் தொழிலாக வளர்ந்திருந்ததற்குச் சான்றாக அமைகிறது.

இங்கு குறிப்பிடப்படும் இலக்கியச் சான்றுகள் நேரடியாக "புடைப்பு ஓவியம்" பற்றியவை என்று கூறுவதைவிட, ஓவியத்தின் வடிவம், காட்சியமைப்பு, கருவிகள், கலைஞர்களின் திறன், ஓவிய நூல்கள் மற்றும் ஓவியப் பரப்புகள் பற்றிய தொன்மையான தகவல்களாக அணுகப்பட வேண்டும். இந்தக் காட்சியியல் மரபே பின்னாளில் சிற்பம், சுவரோவியம், கோயில் அலங்காரம், தஞ்சாவூர் ஓவியம் மற்றும் புடைப்பு நுட்பங்கள் போன்ற பல்வேறு கலை வடிவங்களுடன் தொடர்புபெற்றதாக ஆய்வு செய்யலாம்.

நற்றிணை – ஓவியர் மற்றும் துகிலிகை

நற்றிணை 118ஆம் பாடல் ஓவியக் கலைஞரின் தொழில்நுட்பத் திறனை எடுத்துக்காட்டும் முக்கியமான இலக்கியச் சான்றாகும். இப்பாடலைப் பாடியவர் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ**.** ஓவியர்களைக் குறிக்க **"ஓவ மாக்கள்"** என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் ஓவியம் வரைவதற்குப் பயன்படுத்திய கருவியாக **"துகிலிகை"** குறிப்பிடப்படுகிறது.

"ஓவ மாக்கள் ஒள்ளரக் கூட்டிய
துகிலிகை யன்ன துய்த்தலைப் பாதிரி"
— *நற்றிணை, 118*

இவ்வடிகளில் ஓவியர்களின் கருவி மென்மையான பாதிரிப் பூவின் அமைப்புடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. இதனால் தூரிகையின் நுண்மை, மென்மை மற்றும் வடிவமைப்புத் திறன் குறித்து அறிய முடிகிறது. மேலும், "ஓவ மாக்கள்" என்ற பன்மைப் பயன்பாடு ஓவியம் ஒரு தனிநபரின் பொழுதுபோக்காக மட்டுமல்லாமல், ஒரு தொழில்முறை கலைக்குழுவோடு தொடர்புடையதாக இருந்திருக்கலாம் என்பதைக் காட்டுகிறது.

அகநானூறு – ஓவியம் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் காட்சிமொழி

அகநானூற்றில் ஓவியம் இரண்டு முக்கிய நிலைகளில் சுட்டப்படுகிறது. முதலாவது, “ஓவச் செய்தி” என்ற சொல் மூலம் ஓவியம் ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாகக் காட்டப்படுகிறது. அகநானூறு 5ஆம் பாடலில்,

“முன்னம் காட்டி, முகத்தின் உரையா
ஓவச் செய்தியின் ஒன்றுநினைந்து ஒற்றி
பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொடு...”
— *அகநானூறு, 5*

என்று தலைவியின் முகபாவனை, சொல்லாமல் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் ஓவியத்துடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. இங்கு ஓவியம் என்பது வெறும் உருவப்படம் அல்ல; சொல்லப்படாத கருத்தை வெளிப்படுத்தும் காட்சிமொழி என்ற நிலையை அடைகிறது.

இதனுடன் அகநானூறு 98ஆம் பாடலில்,

“ஓவத் தன்ன வினைபுனை நல்இல்
பாவை அன்ன பலர்ஆய் மாண்கவின்...”
— *அகநானூறு, 98:11–13*

என்று ஓவியம் போன்ற அழகுடைய இல்லமும், பாவை போன்ற அழகுடைய பெண்ணும் ஒப்பிடப்படுகின்றனர். இங்கு “ஓவம்” என்பது அழகு, அமைப்பு, காட்சியமைப்பு ஆகியவற்றின் உச்சநிலைக்கான உவமையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அகநானூற்றின் சான்றுகள் ஓவியம் என்பது உருவத்தை மட்டும் பிரதிபலிப்பதல்ல; உணர்வையும் கருத்தையும் காட்சியாக்கும் கலை என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. புடைப்பு ஓவியத்தின் காட்சியியல் மொழியை ஆராயும்போது இக்கருத்து அடிப்படைத் தளமாக அமைகிறது.
புறநானூறு – ஓவியத்தை ஒத்த கட்டட அழகு புறநானூறு 251ஆம் பாடல் மாற்பித்தியார் பாடியது. இப்பாடலில் ஒரு இடத்தின் அழகு ஓவியத்துடன் ஒப்பிடப்படுகிறது.

“ஓவத் தன்ன இடனுடை வரைப்பிற்,
பாவை அன்ன குறுந்தொடி மகளிர்...”
— *புறநானூறு, 251:1–2*

இங்கு “ஓவத் தன்ன” என்பது ஓவியம் போன்ற அழகுடைய இடத்தைக் குறிக்கிறது. அதனுள் இருக்கும் பெண்கள் “பாவை” போன்றவர்களாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். இதனால் ஓவியத்தின் அழகியல் மதிப்பு கட்டடம், இடம், மனித உருவம் ஆகியவற்றை மதிப்பிடும்

அளவுகோலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதை அறிய முடிகிறது. இதன் மூலம் சங்ககாலக் கவிஞர்களின் பார்வையில் கட்டட அழகு + மனித உருவ அழகு + ஓவிய அழகு ஆகியவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய காட்சியியல் கூறுகளாக இருந்தன என்று ஆய்வு செய்யலாம்.

மதுரைக்காஞ்சி – "கண்ணுள் வினைஞர்" என்ற ஓவியர்

மதுரைக்காஞ்சி ஓவியரின் திறனை மிகவும் நுட்பமாகப் பதிவு செய்யும் முக்கியமான சங்க நூலாகும். ஓவியர்களைக் **"கண்ணுள் வினைஞர்"** எனக் குறிப்பிடுகிறது.

"எவ்வகைச் செய்தியும் உவமங் காட்டி
நுண்ணிதின் உணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற்
கண்ணுள் வினைஞரும், பிறரும், கூடி..."
— *மதுரைக்காஞ்சி, 516–519*

"கண்ணுள் வினைஞர்" என்பது பார்ப்பவரின் கண்களில் தாம் உருவாக்கிய காட்சியை நிலைநிறுத்தும் திறமை கொண்ட கலைஞர் என்ற கருத்தைத் தருகிறது. நச்சினார்க்கினியரின் உரை, பார்ப்பவரின் கண்களில் தமது தொழிலை நிறுத்துபவர் என்ற பொருளை விளக்குகிறது.

இதிலிருந்து சங்ககால ஓவியர் வெறும் கோடுகளை இழுக்கும் தொழிலாளி அல்ல; கூரிய கவனிப்பு, ஒப்புமை, நுண்ணுணர்வு, காட்சியைத் துல்லியமாகப் பதிவு செய்தல் ஆகிய திறன்களைக் கொண்ட கலைஞர் என்பது தெளிவாகிறது.புடைப்பு ஓவியத்தில் முகபாவனை, உடலமைப்பு, இயக்கம், ஆழம், உருவத் தன்மை ஆகியவற்றைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்த வேண்டிய கலைத்திறனுடன் "கண்ணுள் வினைஞர்" என்ற கருத்தை ஒப்பிட்டு ஆராயலாம்.

சிலப்பதிகாரம் – ஓவிய விதானமும் ஓவிய எழினியும்

சிலப்பதிகாரம் ஓவியக் கலையைப் பற்றிய விரிவான தகவல்களை வழங்குகிறது. குறிப்பாக மாதவியின் அரங்கேற்றத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட மேடையின் அலங்காரத்தில் ஓவியங்கள் இடம்பெற்றிருந்தன.

அரங்கேற்றுக் காதையில்,

"பூதரை எழுதி மேல்நிலை வைத்துத்
...ஓவிய விதானத்து உரைபெறு நித்திலத்து
மாலைத் தாமம் வளையுடன் நாற்றி..."

— *சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுக் காதை*

என்று மேடை அமைப்பு, ஓவிய விதானம் மற்றும் அலங்காரப் பொருட்கள் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. மேலும், கடலாடு காதையில்,

"புன்னை நீழற் புதுமணற் பரப்பில்
ஓவிய எழினி சூழவுடன் போக்கி
விதானத்துப் படுத்த வெண்கால் அமளிமிசை..."
— *சிலப்பதிகாரம், 6:168–170*

என்று ஓவியம் வரையப்பட்ட திரைச்சீலைகள் குறிக்கப்படுகின்றன. இவை **"ஓவிய எழினி"** என அழைக்கப்பட்டன.இதனால் சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் ஓவியம் **சுவர் மட்டுமன்றி திரை, விதானம், அரங்கம் போன்ற பல்வேறு பரப்புகளிலும்** பயன்படுத்தப்பட்டிருந்ததை அறிய முடிகிறது.

மணிமேகலை – ஓவிய நூல், வட்டிகைச் செய்தி மற்றும் புனையா ஓவியம்

மணிமேகலை ஓவியக்கலை தொடர்பான பல்வேறு செய்திகளை வழங்குவதால் இவ்வாய்வில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. குறிப்பாக ஓவியக் கலையைப் பற்றிய நூல் இருந்தமை பற்றிய சான்று இதில் கிடைக்கிறது.

"ஓவியச் செந்நூல் உரைநூற் கிடக்கையும்
கற்றுத் துறைபோகிய பொற்றொடி நங்கை..."
— *மணிமேகலை, 2:30–32*

இந்த அடிகள் ஓவியக்கலை தொடர்பான ஒரு முறையான நூல் அல்லது கலைநூல் மரபு இருந்ததை உணர்த்துகின்றன. மேலும், மணிமேகலை ஓவியத்தை **"வட்டிகைச் செய்தி"** என்றும் குறிப்பிடுகிறது. எட்டிக் குமரன் ஓவியம் போல அசைவின்றி இருந்த காட்சியை,

"வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவையின்
எட்டிகுமரன் இருந்தோன்..."
— *மணிமேகலை, 4:55–58*

என்று சாத்தனார் உவமிக்கிறார். இங்கு "வட்டிகைச் செய்தி" என்பது ஓவியப் படைப்பைக் குறிக்கும் சொல்லாக விளங்குகிறது.

மணிமேகலை மேலும் **"புனையா ஓவியம்"** என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்துகிறது:

Dr. G. Uppili Srinivasan et al, *Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies* 2026, Vol. 12 No. 03 (2026): August 2026,
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.45

"மனையகம் புகுந்து மணிமேகலைதான்

புனையா ஓவியம் போல நிற்றலும்"

— *மணிமேகலை, 16:130–131* இங்கு வண்ண அலங்காரம் இன்றி, எளிய கோட்டு வடிவில் நிற்கும் ஓவியத்துடன் மனித உருவம் ஒப்பிடப்படுகிறது.

மேலும், **"வித்தகர் இயற்றிய விளங்கிய கைவினைச்**
சித்திரச் செய்கைப் படாம்போர்த் ததுவே
ஒப்பத் தோன்றிய உவவனம்"
— *மணிமேகலை, 3:167–169*

என்ற பகுதியில் ஓவியக் கைவினையால் உருவாக்கப்பட்ட துணி அல்லது திரை போன்ற காட்சியமைப்புடன் உவவனம் ஒப்பிடப்படுகிறது. இங்கு ஒரு முக்கியமான ஆய்வியல் வேறுபாட்டைத் தெளிவுபடுத்துவது அவசியம். நற்றிணை, அகநானூறு, புறநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகிய நூல்களில் காணப்படும் மேற்கோள்கள் நேரடியாக "புடைப்பு ஓவியம்" என்ற நவீனப் பெயரைக் குறிப்பிடுவதில்லை. அவை ஓவியம், சித்திரம், ஓவியர், தூரிகை, ஓவிய நூல், ஓவியத் திரை போன்ற கலைக்கூறுகளுக்கான சான்றுகளாகும்.

புடைப்பு ஓவியங்களின் தற்போதைய நிலை

புடைப்பு ஓவியக் கலை, மரபு ஓவியத்தின் அழகியலையும் சிற்பத்தின் முப்பரிமாணத் தன்மையையும் இணைத்துக் கொண்ட கலைவடிவமாகத் தற்போதைய காலத்தில் புதிய

பரிமாணங்களைப் பெற்று வருகிறது. பாரம்பரியமாகத் தங்கத் தகடு, கண்ணாடிக் கற்கள், புடைப்பு வேலைப்பாடு, இயற்கை மற்றும் செயற்கை வண்ணங்கள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட படைப்புகள், இன்று மரம், களிமண், பிளாஸ்டர், துணி, காகிதக் கூழ், உலோகத் தகடு, செயற்கை நார் போன்ற பல்வேறு பொருட்களிலும் உருவாக்கப்படுகின்றன. இதனால் புடைப்பு ஓவியம் ஒரு பாரம்பரியக் கைவினையாக மட்டுமல்லாமல், நவீன அலங்காரக் கலையாகவும் கலைக் கல்வியின் ஒரு பகுதியாகவும் வளர்ந்து வருகிறது.

இன்றைய புடைப்பு ஓவியங்களில் இயற்கைக் காட்சிகள், மலர் வடிவங்கள், விலங்குகள், பறவைகள், தெய்வ உருவங்கள், தமிழர் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள், வரலாற்று நிகழ்வுகள் மற்றும் சமகாலச் சமூகக் கருத்துகள் போன்ற பல்வேறு கருப்பொருள்கள் இடம்பெறுகின்றன. குறிப்பாகத் தஞ்சாவூர் ஓவிய மரபில் காணப்படும் உயர்த்தப்பட்ட அலங்காரப் பகுதிகள், தங்கத் தோற்றம் மற்றும் கற்கள் பதிக்கும் நுட்பம் ஆகியவை இன்றும் கலைஞர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி

தற்போதைய காலத்தில் புடைப்பு ஓவியத்தின் வளர்ச்சியில் தொழில்நுட்பமும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. கணினி வடிவமைப்பு, டிஜிட்டல் வரைதல், 3D வடிவமைப்பு மற்றும் புதிய செயற்கைப் பொருட்கள் ஆகியவை கலைஞர்களுக்கு புதிய வடிவங்களை உருவாக்கும் வாய்ப்பை வழங்குகின்றன. இதன் மூலம் பாரம்பரிய புடைப்பு நுட்பம் நவீன காட்சியமைப்புடன் இணைகிறது.

மேலும், கலைக் கல்லூரிகள், பள்ளிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், கைவினைப் பயிற்சி மையங்கள் மற்றும் கலைப் பட்டறைகள் வழியாக இக்கலை புதிய தலைமுறையினரிடம் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. இணையவழிக் கற்றல் மற்றும் சமூக ஊடகங்களும் கலைஞர்கள் தங்களது படைப்புகளைப் பரந்த பார்வையாளர்களிடம் கொண்டு சேர்க்க உதவுகின்றன.

கலைஞர்களின் தற்போதைய பங்கு

இன்றைய கலைஞர்கள் புடைப்பு ஓவியத்தை வெறும் மரபைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியாக மட்டும் பார்க்காமல், தனித்துவமான கலை வெளிப்பாட்டிற்கான ஊடகமாகவும் பயன்படுத்துகின்றனர். பாரம்பரிய வடிவங்களைப் பாதுகாத்தபடியே புதிய பொருட்கள், வண்ணங்கள், வடிவங்கள் மற்றும் கருத்துகளை இணைத்து சமகாலப் படைப்புகளை உருவாக்குகின்றனர். இதனால் மரபும் புதுமையும் இணைந்த கலைவடிவமாகப் புடைப்பு ஓவியம் நிலைபெறுகிறது. **"மரபைக் காத்திடும் கலை உயிர் பெறும்; புதுமையோடு பயணிக்கும் கலை தலைமுறைகளை வெல்லும்."**

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.45

பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பின் அவசியம்

புடைப்பு ஓவியம் தமிழரின் காட்சிக் கலை மரபுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு கலைநுட்பங்களை அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்லும் வாய்ப்பைக் கொண்டுள்ளது. எனவே, பழைய புடைப்பு ஓவியங்களை ஆவணப்படுத்துதல், கலைஞர்களின் நுட்பங்களைப் பதிவு செய்தல், மாணவர்களுக்கு முறையான பயிற்சி வழங்குதல், கைவினைக் கண்காட்சிகளை நடத்துதல் மற்றும் அருங்காட்சியகங்களில் அவற்றைப் பாதுகாத்தல் ஆகியவை அவசியமான பணிகளாகும். **“காலம் மாறலாம்; கலைநுட்பம் மாறலாம்; ஆனால் பண்பாட்டைத் தாங்கும் கலை மரபு அழியக் கூடாது.”** “தற்போதைய புடைப்பு ஓவியக் கலை, மரபின் வேர்களைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு, நவீனப் பொருட்கள், தொழில்நுட்பங்கள், கலைக் கல்வி மற்றும் புதிய காட்சியியல் அணுகுமுறைகளுடன் இணைந்து தொடர்ந்து பரிணமித்து வருகிறது.”

முடிவுரை

புடைப்பு ஓவியக் கலை என்பது வெறும் அலங்காரக் கலை அல்ல; அது ஒரு சமூகத்தின் வரலாறு, பண்பாடு, வாழ்வியல், நம்பிக்கை, கலைநயம் ஆகியவற்றைத் தாங்கிச் செல்லும் காட்சிப் பதிவாக விளங்குகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் “ஓவ மாக்கள்”, “துகிலிகை”, “ஓவச் செய்தி”, “கண்ணுள் வினைஞர்”, “ஓவிய விதானம்”, “ஓவிய எழினி”, “ஓவியச் செந்நூல்”, “வட்டிகைச் செய்தி”, “புனையா ஓவியம்” போன்ற குறிப்புகள், பழந்தமிழர் சமூகத்தில் ஓவியக்கலை பெற்றிருந்த சிறப்பையும் நுட்பத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இச்சான்றுகள்

புடைப்பு ஓவியத்தின் நேரடி வரலாற்றுச் சான்றுகளாக இல்லாவிட்டாலும், தமிழரின் தொன்மையான காட்சிக் கலைச் சிந்தனைக்கான வலுவான அடித்தளத்தை வழங்குகின்றன.

பல்லவர் காலப் பாறைப் புடைப்புச் சிற்பங்கள், சோழர் காலக் கோயில் சிற்பங்கள், பின்னாளில் வளர்ந்த சுவரோவிய மரபுகள் ஆகியவை தமிழ்நாட்டின் காட்சிக் கலைப் பரிணாமத்தில் முக்கியமான நிலைகளாக அமைந்துள்ளன. சிற்பம், ஓவியம், கட்டடக்கலை, அலங்காரம் ஆகியவை ஒன்றோடொன்று இணைந்ததன் விளைவாகப் புடைப்பு கலை பல்வேறு வடிவங்களைப் பெற்றது. குறிப்பாகத் தஞ்சாவூர் ஓவிய மரபில் காணப்படும் உயர்த்தப்பட்ட அலங்கார வேலைப்பாடுகள், தங்கத் தோற்றம் மற்றும் கற்கள் பதிக்கும் நுட்பங்கள் புடைப்பு ஓவியத்திற்கு தனித்துவமான அழகியலை வழங்குகின்றன.

சமகாலத்தில் புடைப்பு ஓவியம் மரபுக்குள் மட்டுப்படாமல் புதிய பொருட்கள், புதிய வண்ணங்கள், 3D நுட்பங்கள், டிஜிட்டல் வடிவமைப்பு மற்றும் கலைக்கல்வி ஆகியவற்றுடன் இணைந்து வளர்ந்து வருகிறது. இம்மாற்றம் புடைப்பு ஓவியத்திற்கு புதிய பார்வையாளர்களையும் புதிய கலைவாய்ப்புகளையும் உருவாக்கியுள்ளது. அதேவேளையில், பாரம்பரிய நுட்பங்கள் மறைந்து போகாமல் அவற்றை ஆவணப்படுத்துவதும், கலைஞர்களின் அனுபவ அறிவைப் பதிவு செய்வதும், இளைய தலைமுறையினருக்கு முறையான பயிற்சி வழங்குவதும் இன்றியமையாததாகிறது.

எனவே, சங்ககால இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் ஓவியச் சிந்தனையிலிருந்து தொடங்கி, பல்லவர்–சோழர் காலச் சிற்ப மரபு, தஞ்சாவூர் ஓவியத்தின் புடைப்பு நுட்பம், நவீன மற்றும் சமகாலக் கலை முயற்சிகள் வரை நோக்கும்போது, புடைப்பு ஓவியம் தொடர்ச்சியாகத் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் உயிரோட்டமிக்க கலை மரபாக விளங்குகிறது. மரபின் வேர்களைப் பாதுகாத்து, புதுமையின் சிறகுகளுடன் பயணிப்பதே புடைப்பு ஓவியக் கலையின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும்.

“காலம் மாறினாலும் கலை மாறாது; வடிவம் மாறினாலும் மரபின் வேர்கள் அழியாது.”

மேற்கோள்கள்

[1.] **கூர்மசுவாமி, ஆ. கே.** (1909). *தேசிய லட்சியவாதக் கட்டுரைகள் [Essays in National Idealism]*. ஜி. ஏ. நடேசன் அண்ட் கோ.

[2.] **கலியாணசுந்தரனார், திரு. வி.** (1930). *மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்*. சாது அச்சுக்கூடம்.

[3.] **நச்சினார்க்கினியர்.** (1939). *மதுரைக்காஞ்சி உரையும் விளக்கமும்* (உ. வே. சாமிநாதையர், பதி.). கபீர் அச்சுக்கூடம். (மூல நூல் 14-ஆம் நூற்றாண்டு).

[4.] **வேங்கடசாமி, மயிலை சீனி.** (1940). *தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள்*. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

[5.] **சிவராமமூர்த்தி, சி.** (1968). *தென்னிந்திய ஓவியங்கள் [South Indian Paintings]*. தேசிய அருங்காட்சியகம்.

[6.] **கணேசன், சா.** (1972). *தமிழர் நுண்கலைகள்*. பாரி நிலையம்.

[7.] **இராசமாணிக்கனார், மா.** (1975). *தமிழ்நாட்டுக்கலைகள்*. பூம்புகார் பிரசுரம்.

[8.] **சாஸ்திரி, கே. ஏ. நீலகண்ட.** (1978). *தென்னிந்திய வரலாறு: வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலம் முதல் விஜயநகர வீழ்ச்சி வரை [A History of South India]* (4-ஆம் பதிப்பு). ஆக்சுபோர்டு யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.

[9.] **வரதராசனார், மு.** (1980). *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. சாகித்திய அக்காதெமி.

[10.]**இராசவேலு, சு.** (1995). *தமிழ்நாட்டுப் பாறை ஓவியங்கள்*. தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை.

[11.]**சுந்தரம், ஜெ.** (2002). *தமிழர் கட்டடக்கலையும் சிற்பக்கலையும்*. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.

[12.]**கலைக்கோவன், இரா.** (2005). *சோழர் காலச் சுவரோவியங்கள்*. டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் வரலாற்று ஆய்வு மையம்.

[13.] **ஜெயகிருஷ்ணன், ஜெ.** (2012). *தஞ்சாவூர் ஓவிய மரபும் தொழில்நுட்பமும்*. தமிழ் பல்கலைக்கழகம்.

[14.]**கண்ணன், சு.** (2018). *சங்க இலக்கியத்தில் காட்சிக் கலைகள் மற்றும் அழகியல்*. கனி பதிப்பகம்.

[15.]**தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம்.** (2021). *சங்ககால ஓவியங்களும் கலைச் சொற்களும்* (பாடக்குறிப்பு). தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம். http://www.tamilvu.org

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).